

KHOÁC ÁO LINH MỤC NHƯ KHOÁC CHIẾN Y



... Ngày đầu nhận chức vụ Linh Mục Tuyên Úy cạnh Binh Đoàn Nhảy Dù, vị đại tá nói với Cha Benoit Jullien Pommerol: "Xin Cha đi với họ và nhảy dù với họ!" Tuân lệnh, Cha đã nhảy dù tổng cộng đến hơn 1000 lần! Cùng sống và cùng chết với đoàn binh đang phục vụ, Cha thường nhắn nhủ các binh sĩ: "Ý nghĩa sứ mệnh của chúng ta là dâng hiến mạng sống để phục vụ tha nhân. Và hãy sống y như thể anh em sẽ chết trong ngày hôm nay!" Trước khi khuyên nhủ người khác, Cha đã sống trọn vẹn 2 phương châm này.

Chào đời tại Pháp vào hậu bán thế kỷ XX, Cha Benoit Jullien Pommerol thụ phong Linh Mục năm 1997 và trở thành Linh Mục Tuyên Úy Quân Đội năm 1999. Từ đầu năm nay 2010 Cha phục vụ Binh Đoàn 2 Nhảy Dù Lê Dương mũ xanh chiến đấu bên Afghanistan. Vừa cao vừa ốm, Cha Pommerol mang dáng dấp của một vị tu sĩ khắc khổ. Thế nhưng bên trong cái nét khổ hạnh ấy lại ẩn chứa một tấm lòng phụ tử bao la. Mỗi buổi sáng Cha dâng Thánh Lễ cho

các binh sĩ trước khi bắt đầu một ngày mới. Cha khoác áo lễ bên trên bộ quân phục nhảy dù. Ngôi nhà nguyện nhỏ bé nằm ở tầng hầm trước kia là bunker xô-viết. Nó ở trên đỉnh đồi căn cứ Pháp tại Tora trong quận Sarobi nằm về phía đông thủ đô Kaboul. Một địa điểm mất hút giữa núi rừng Afghanistan.

Bên trên nhà nguyện Cha Pommerol cho xây một tháp chuông nhỏ và dâng kính nhà nguyện cho Đức Bà Thắng Trận. Các nữ tu đang phục vụ cho đền thánh mang cùng tên Đức Bà Thắng Trận / Notre-Dame-des-Victoires ở thủ đô Paris gởi biểu Cha một bức tượng Thánh Tổng Lãnh Thiên Thần Micae, Quan Thầy các binh chủng Nhảy Dù. Cha đặt bức tượng trên bàn thờ và vui vẻ nói: "Ngài đích thật là thánh quan thầy của tôi!" Cha cũng phân phát các ảnh vẩy thánh Micae cho các binh sĩ nhảy dù Lê Dương và họ cẩn thận đặt ảnh vẩy bên trong chiếc mũ xanh của mỗi người.

Cha Benoit Jullien Pommerol là gương mặt thân thương triu mến giữa Binh Đoàn 2. Mỗi buổi sáng Cha cùng chạy bộ với họ rồi cùng leo lên thiết giáp đi tuần hay đi đến những vùng xa xôi hẻo lánh, nơi thung lũng Tagab hay Uzbine. Cha chia vui sẻ buồn cùng sống cùng chết với đoàn binh nhảy dù. Cha âu yếm nói về các bốn đạo đặc thù này như sau. Những người lính Lê Dương thuộc về một thế hệ không biết hoặc biết rất ít về tôn giáo. Nhưng họ không chối bỏ THIÊN CHÚA. Họ không tự ý đi gặp Cha Sở nhưng nếu Cha Sở thân hành đến gặp họ thì họ không ngần ngại cùng Cha Sở lên đường. Đây là công tác mục vụ ít ỏi nhỏ bé. Một hôm một binh sĩ nói với tôi: "Thưa Cha, con không thể đến dự lễ vì con chưa xưng tội kể từ ngày chiến đấu bên Kosovo". Câu nói không biểu lộ thái độ bất xứng. Đúng ra là một kiểu cách kính



trọng. Tôi thường nói với họ về tôn giáo cách đơn sơ nhưng không có nghĩa là đơn giản! Không! Tôi khoác áo Linh Mục như khoác chiến y! Và tôi phải chu toàn sứ vụ Linh Mục cho đến cùng.

Trong bối cảnh tể nhị của chiến trường Afghanistan khi phải chiến đấu với nhóm khủng bố Taliban hồi giáo cuồng điên quá khích, không thể có thái độ lưng-chùng. Cha Pommerol giải thích: "Cuộc chiến chống nhóm Taliban là cuộc chiến giữa nền văn minh và cái man rợ rừng rú. Nói thế không có nghĩa là khinh bỉ họ. Họ cũng có niềm tin nơi THIÊN CHÚA nhưng là một thứ niềm tin hơi kỳ quái. Giống như thống chế Jean de Lattre (1889-1952) khi còn ở Đông Dương đã nói về nhóm Việt-Minh rằng: "Đây là những con người chiến đấu thật gan dạ cho một nguyên do xấu!"

Chính những hoàn cảnh khó khăn làm nổi bật ý chí cương quyết và tâm tình phục vụ chính nghĩa của Cha Benoit Jullien Pommerol. Cha nói: "Tôi không chấp nhận thái độ hòa-hoãn đến độ ù-lỳ! Không! Không thể lưng-chùng khi phải tỏ rõ lập trường. Hoặc CÓ hoặc KHÔNG. Cuộc khổ nạn của Đức Chúa GIÊSU KITÔ đâu phải là một cuộc dạo chơi pique-nique! Thánh nữ Caterina thành Siena (1347-1380) từng nói rằng: "Giáo Hội Công Giáo chết dần chết mòn với cái thịnh lạng của hàng giáo phẩm!" Phần tôi, nếu tôi giữ thịnh lạng thì tốt hơn là tôi nên buông khí giới, cởi bỏ chiến y và lui về vườn! Kẻ thù của tôi chính là sự hèn nhát, lòng yếu nhược và sự thỏa hiệp. Tôi nhớ lời một người thân của tôi là Đức Hồng Y André Jullien (1882-1964) nói rằng: "Sống liêm chính và ngay thẳng không phải là bị hành hình sao? Đó chính là một cuộc chịu chết vì sự thật và công lý!"

... "Tôi là Phaolô, tôi tớ của THIÊN CHÚA và Tông Đồ của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, có nhiệm vụ đưa những kẻ THIÊN CHÚA chọn đến Đức Tin và sự nhận biết chân lý phù hợp với đạo thánh, với niềm hy vọng được sống đời đời mà THIÊN CHÚA, Đấng không hề nói dối đã hứa từ thưở đời đời. Vào đúng thời đúng buổi, Người đã biểu lộ Lời Người trong lời rao giảng đã được giao phó cho tôi, theo lệnh của THIÊN CHÚA, Đấng Cứu Độ chúng ta. Tôi gửi lời thăm anh Titô, người con tôi thực sự sinh ra trong cùng một Đức Tin chung. Xin THIÊN CHÚA là CHA và xin Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Độ chúng ta, ban cho anh ân sủng và bình an" (Titô 1,1-4).

("LE FIGARO Magazine" - Le Figaro Magazine du Vendredi 19 Juin 2010 - Édition Internationale, trang 54-60)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt